

מוקדש לע"ב הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	/
צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן	159	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מטות	1
ושושנה נעמי <mark>הי"ו</mark>	159	20:27	20:31	20:28	19:21	19:29	19:12	מסעי	1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

יש שני ימים בשנה שאני לא לומד בהם תורה:שמחת תורה ותשעה באב. בשמחת תורה אני שמח ורוקד ומבטיח שאלמד ובתשעה באב אני כל כך שבור עד שאיני יכול ללמוד(כמובן גם ב-ט' באב יש דברי תורה שמותר ללמוד כמו מגילת איכה,הלכות אבלות אך הרעיון הוא לא ללמוד דברים משמחים).יש לכך משל:חברי הטוב כתב ספר. מתי אני שמח בכך?לפני שאני יודע מה הוא כתב.כך בשמחת תורה אני לא יודע מה התורה אומרת אבל אני כל כך שמח שהקב"ה כתב ספר!לעומת זאת בתשעה באב אני בוכה:מי שאני הכי אוהב כתב ספר ואפילו לא פתחתי אותו..(הרב שלמה קרליבך זצ"ל).בע"ה שנזכה להתחזק בלימוד התורה ובאהבת חינם ונזכה עוד השנה ש-ט' באב יהפוך לנו ליום טוב ונתראה בירושלים בבית המקדש השלישי אמן!אוהב אתכם!שבת שלום וחודש טוב(-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. ָא' אַב: ה וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים: (סדר עולם פרק ד)יב וַיַּיַחֶל עוֹד שִׁבְעַת (בראשית ח,ה)

ָיָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָּה שׁוּב אֵלָיו עוֹד:

(בראשית ח,יב)

(סדר עולם פרק ד וימות עולם סקי"ד)

ָכב וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה הֹר הָהָר: כג וַיֹּאמֶר יְהוַה אֶל מֹשֶה וְאֶל אַהֶּרֹן בְּהֹר ָהָהָר עַל גְּבוּל אֶרֶץ אֶדוֹם לֵאמֹר: כד יֵאָסֵף אַהְרֹן אֶל עַמַּיו כִּי לֹא יָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נַתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מְרִיתֶם אֶת פִּי לְמֵי מְרִיבָה: כה קַח אֶת אַהָרֹן וְאֶת אֶלְעָזַר בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם הֹר הָהָר: כו וְהַפְשֵׁט אֶת אַהָרֹן אֶת בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת אֶלְעָזַר בְּנוֹ וְאַהֶרֹן יֵאָסֵף וּמֵת שָׁם: כז וַיַּעֵשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִּוָּה יְהוָה וַיִּעֲלוּ אֶל הֹר הָהָר לְעֵינֵי כַּל הָעֵדָה: כח וַיִּפְשֵׁט מֹשֶה אֶת אַהָרֹן אֶת ּבָּגַדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת אֶלְעָזַר בְּנוֹ וַיָּמָת אַהְרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיִּכֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזַר מִן הָהָר: כט וַיִּרְאוּ כָּל הָעֵדָה כִּי גָוַע אַהָרֹן וַיִּרְכּוּ אֶת אַהָרֹן שְׁלֹשִים יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

> (פרק לג, פסוק לח) (במדבר כ,כב-כט)

לז וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הָהָר בִּקְצֵה אֶכֶץ אֱדוֹם: לח וַיַּעַל אַהָרֹן הַכֹּהֵן אֶל הֹר הָהָר עַל פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחָמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ: לט וְאַהֶּרֹן בֶּן שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּהֹר הָהָר: מ וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד וְהוּא יֹשֵב ַבַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

> (פסוק לח) (במדבר לג,לז-מ)

א וְאַחֵר הַדְּבַרִים הָאֵלֶה בִּמַלְכוּת אַרְתַּחְשַּסְתָּא מֶלֶךְ פַּרָס עֶזְרָא בֶּן שְׁרָיָה בֶּן עְזַרְיָה בֶּן חִלְקִיַה: ב בֶּן שַׁלּוּם בֶּן צָדוֹק בֶּן אֲחִיטוּב: ג בֶּן אֲמַרְיָה בֶּן עֲזַרְיָה בָּן מְכָיוֹת: ד בָּן זְרַחְיָה בֶן עֻזִּי בֶּן בֻּקִי: ה ֶבֶן אֲבִישׁוּעַ בֶּן פִּינְחָס בֶּן אֶלְעַזַר בֶּן אַהְרֹן הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ: ו הוּא עֶזְרָא עַלָּה מִבָּבֶל וְהוּא סֹפֵר ָמָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֶּן לוֹ הַמֶּלֶךְ כְּיַד יְהוָה אֱלֹהָיו עַלַיו כֹּל בַּקְשָׁתוֹ: ז <u>וי</u>עֲלוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַכֹּהֶנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים וְהַנְּתִינִים אֶל יְרוּשָׁלָם בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְאַרְתַּחְשַׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ: ח וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הִיא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית לַמֶּלֶךְ: ט כִּי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַרָאשׁוֹן הוּא יְסֶד הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל וּבְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל יְרוּשָׁלַם כְּיַד אֱלֹהָיו ָהַטוֹבָה עָלַיו: י כִּי עֶזְרָא הֵכִין לְבָבוֹ לִדְרוֹש אֶת תּוֹרַת יְהוָה וְלַעֲשֹת וּלְלַמֵּד בְּוִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט:

(פסוק ט (עזרא ז,א-י) לב וַנַּבוֹא יְרוּשָׁלָם וַנֵּשֶׁב שָׁם יָמִים שְׁלֹשָה:(עזרא חֹ,לב)

ענייני הזוהר – מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

מי שהוא בעל עסק גדול, יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין. כי מה אכפת לו שאינו מבין, אפילו כך הוא סגולה.

ר' שניאור זלמן מלאדי, מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים, דף תקעא.

(כנ"ל)

עץ החיים – פירוש הסולם על הזוהר, מטות, דפו"י דף רנ"ט ע"ב.

א) זכל המך כנשים וגו': שם למדנו, א"ר יהודה, אין העולם מתנהג אלא בב' גוונים, שהם לבן ואדום, דהיינו חסדים וחכמה דשמאל, הבאים מצד האשה הנמצאת חכמת לב, ז"ש, וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן. ומה מביאים. אומר הכתוב, את התכלת ואת הארגמן, שהם גוונים הכלולים בתוך גוונים. כלומר, שעיקר הגוונים הם שנים, דהיינו לבן ואדום. וגווני תכלת וארגמן הם כלולים באלו ב' גוונים.

ב) הרא הוא דכתיב וכו': זהו שכתוב, דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה, שצמר היא ימין ורחמים, ופשתים הוא שמאל ודין. זכתוב בידיה טוו. מהו טוו. אמר ר' יהודה טוו בדינא טוו ברחמי. כלומר, שמשלבים הימין והשמאל זה בזה, והדינים שבשמאל

נמתקים ברחמים שבימין. א"ר יצחק, למה גקראת אשה, שהוא לשון אש. אמר לו הוא משום שכלולה בדין וכלולה ברחמים. ע"כ נקראת אשה שהיא אותיות אש ה', אש היא דין, וה' היא רחמים.

ג) ת"ח דא"ר אלעזר וכו': בוא זראה שאמר ר"א, כל אשה נקראת דין, כי שורשם מקו שמאל הוא, עד שהיא טועמת טעם הרחמים, דהיינו שנשאת לאיש, וזכר שורשו מקו ימין. שהוא חסד ורחמים. שלמדנו מצד הגבר בא הלבן שבולד, כגון העצמות וכו'. שהוא רחמים. ומצד האשה בא האדום שבולד כגון הבשר והגידין האדומים וכו' שהוא דין. כגון הבשר והגידין האדומים וכו' שהוא דין. זכשהאשה טועמת מלבן, דהיינו שנשאת לאיש, הלבן חשוב לה יותר, אע"פ ששורשה הוא אדום.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "חזקיה" (מלכים-ב' פרקים יח-כא) מקבילה ל-מסעי על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

> מי היה אביו שכ^ר וזוקיה שמכרך בומן הושע בן אכה

> > את מה הסיר חזקיה והישר בעיני ה' עשה

כ'איזה גהר ישראכ^ר גכ^ו כי בקוכ^ר ה' כ'א שב*וע*ו

עד באי וכקחתי אתכם אכ^י ארץ שבוה כארצכם

כלאיזו וזצר ישעיהו כלא יצא וה' אמר כו שישוב וזורה

> מה אמר הגביא ישעיה צו כביתך כי מת אתה

> > פתרונות לגליון הקודם: ארון אוזר, בדק הבית, גת, דמשק, הרע, ויווי

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

